

Arrest

nr. 309 123 van 28 juni 2024
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. ERKAN
Louizalaan 390 / 13
1050 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 23 februari 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 19 januari 2024 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 1 maart 2024 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat M. ERKAN en van advocaat L. ASSELMAN, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 19 juli 2023 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, als descendent van haar grootmoeder, mevrouw M.L., van Belgische nationaliteit.

1.2. Op 19 januari 2024 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij een exceptie op van niet-ontvankelijkheid van het beroep omdat het beroep werd ingesteld door de verzoekende partij zelf, die minderjarig is, en niet door haar ouders. De verwerende partij stelt in haar nota met opmerkingen het volgende:

“De verweerder merkt op dat verzoekster geboren is op 11.09.2006, en derhalve minderjarig is.

Terwijl de vordering tot nietigverklaring en/of schorsing ingesteld door een minderjarige onontvankelijk is (R.v.St. nr. 46.931, 20.04.1994, J.dr.Jeun. 1997, 521, R.A.C.E. 1994, z.p.; R.v.St. nr. 134.863, 14.09.2004, www.raadvst-consetat.be)

Verweerder duidt dat een niet-ontvoogde minderjarige onbekwaam is om in persona een beroep tot nietigverklaring in te dienen: hij dient te worden vertegenwoordigd door hetzij beide ouders samen indien zij het gezag over de persoon van het kind gezamenlijk uitoefenen (artikel 376, eerste lid van het Burgerlijk Wetboek (hierna: het BW), zie ook: RvS 29 maart 2010, nr. 202.434; RvS 23 december 2011, nr. 217.016), hetzij door de ouder die het gezag uitoefent indien de ouders dit niet gezamenlijk over de persoon van het kind uitoefenen (artikel 376, derde lid van het BW), hetzij door zijn voogd (artikel 390 e.v. van het BW). Een verzoekschrift ingediend door een minderjarige of door een persoon die niet gerechtigd is de minderjarige te vertegenwoordigen, is niet ontvankelijk (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie, 2. Ontvankelijkheid, in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nrs. 93-97).

De verzoekende partij is als minderjarige inderdaad onbekwaam tot het instellen van onderhavige schorsings-/vernietigingsprocedure.

De verweerder is derhalve de mening toegedaan dat het beroep van verzoekende partij onontvankelijk is.”

2.2. Gewezen op de in de nota met opmerkingen opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid ter terechtzitting, stelt de verzoekende partij zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

2.3. Een niet-ontvoogde minderjarige is in principe onbekwaam om in eigen naam een beroep tot nietigverklaring in te stellen. Om regelmatig een dergelijk beroep in te stellen, dient hij te worden vertegenwoordigd door hen die het ouderlijk gezag over zijn persoon uitoefenen (zie RvS 6 november 2018, nr. 242.839). In situaties waarbij de betrokkenen niet de Belgische nationaliteit hebben, worden krachtens artikel 35, §1, eerste lid van het Wetboek Internationaal Privaatrecht *“(h)et ouderlijk gezag, de voogdij en de bescherming van een persoon en de goederen van een persoon die jonger is dan achttien jaar (...) beheerst door het Verdrag inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen, gesloten te 's-Gravenhage op 19 oktober 1996”*. Artikel 17 van dit Verdrag, dat goedgekeurd werd bij wet van 5 mei 2014 (inwerkingtreding 1 september 2014) luidt als volgt: *“De uitoefening van de ouderlijke verantwoordelijkheid wordt beheerst door het recht van de Staat van de gewone verblijfplaats van het kind. Indien de gewone verblijfplaats van het kind wordt verplaatst, wordt de uitoefening beheerst door het recht van de Staat van de nieuwe gewone verblijfplaats.”*

2.4. Aangezien de minderjarige een aanvraag tot gezinshereniging met zijn grootmoeder heeft ingediend teneinde zich bij zijn grootmoeder in België te voegen, waarbij het aldus van cruciaal belang is dat de minderjarige vreemdeling in België verblijft, wordt de uitoefening van het ouderlijk gezag in onderhavig geval beheerst door het Belgische recht. Het minderjarig kind dient te worden vertegenwoordigd door hetzij beide ouders samen indien zij het gezag over de persoon van de kinderen gezamenlijk uitoefenen (artikel 376, eerste lid van het Burgerlijk Wetboek (hierna: het BW), zie ook: RvS 29 maart 2010, nr. 202.434; RvS 23 december 2011, nr. 217.016), hetzij door de ouder die het gezag uitoefent indien de ouders dit niet gezamenlijk over de persoon van de kinderen uitoefenen (artikel 376, derde lid van het BW), hetzij door hun voogd (artikel 390 e.v. van het BW). Een verzoekschrift ingediend door een minderjarige of door een persoon die niet gerechtigd is de minderjarige te vertegenwoordigen, is niet ontvankelijk (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie, 2. Ontvankelijkheid, in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nrs. 93-97).

Uit het administratief dossier en het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij werd geboren op 11 september 2006. Uit het verzoekschrift blijkt niet dat de moeder en de vader in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van de verzoekende partij optreden. Nog daargelaten de vraag of kan blijken dat een andere persoon het ouderlijk gezag uitoefent over de verzoekende partij – waarop een deel van de kritiek in het verzoekschrift betrekking heeft – blijkt uit het verzoekschrift ook niet dat een andere persoon als wettelijke vertegenwoordiger voor de verzoekende partij optreedt.

Ambtshalve moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij op 23 februari 2024 als minderjarige niet over de vereiste bekwaamheid beschikte om een vordering tot schorsing en een annulatieberoep in te stellen bij de Raad.

2.5. De opgeworpen exceptie is gegrond.

Het beroep is niet ontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend vierentwintig door:

N. VERMANDER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER